

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach w składzie orzekającym:

Przewodniczący: Marcin Cecot Wiceprezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego

Członkowie: Anna Orlińska (sprawozdawca)

Róża Kowalkowska- Zmarzlik

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 czerwca 2026 r. odwołania Calcium sp. z o.o. z siedzibą w Korytnicy reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Pana [REDAKTOWANE] od decyzji Burmistrza Ożarowa z dnia 6 lutego 2026 r. znak: BI.7620.7.2024.PP w przedmiocie odmowy zmiany decyzji Burmistrza Ożarowa z dnia 7 września 2011 r., znak: BII.7624.7.2010.2011 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploatacji i przeróbce kopaliny ze złoża wapieni jurajskich „ANNA” oraz budowy linii przerobu kamienia wapiennego i surowców towarzyszących na terenie działek o nr ewid. 471/6, 471/3, 74/1, 471/5 położonych w miejscowości Śródborze, gm. Ożarów,

-na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 ze zm., dalej k.p.a.)

-uchyla w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez ten organ.

U Z A S A D N I E N I E

Burmistrz Ożarowa decyzją z dnia 7 września 2011 r., znak: BII.7624.7.2010.2011 orzekł o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploatacji i przeróbce kopaliny ze złoża wapieni jurajskich „ANNA” oraz budowy linii przerobu kamienia wapiennego i surowców towarzyszących na terenie działek o nr ewid. 471/6, 471/3, 74/1, 471/5 położonych w m. Śródborze, gm. Ożarów.

W dniu 24 października 2024 r. wpłynął wniosek z dnia 23 października 2024 r. CALCIUM Sp. z o. o. z siedzibą w Korytnicy, Oddział: Śródborze 2, 27-530 Ożarów do Burmistrza Ożarowa o wydanie decyzji o zmianie zapisów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak: BII.7624.7.2010.2011 z dnia 7 września 2011 r. dla przedsięwzięcia, którego dotyczy zmiana „Eksploatacja i przeróbka kopaliny ze złoża wapieni jurajskich „ANNA” oraz budowa linii przerobu kamienia wapiennego i surowców towarzyszących na terenie działek o nr ewid. 471/6, 471/3, 74/1, 471/5 położonych w miejscowości Śródborze (obrub 28), gm. Ożarów.

Po rozpatrzeniu w/w wniosku, obecnie zaskarżoną decyzją Burmistrz Ożarowa z dnia 6 lutego 2026 r. znak: BI.7620.7.2024.PP orzekł w przedmiocie odmowy zmiany własnej decyzji z dnia 7 września 2011 r., znak: BII.7624.7.2010.2011 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploatacji i przeróbce kopaliny ze złoża wapieni jurajskich „ANNA” oraz budowy linii przerobu kamienia wapiennego i surowców towarzyszących na terenie działek o nr ewid. 471/6, 471/3, 74/1, 471/5 położonych w miejscowości Śródborze, gm. Ożarów.

Od w/w decyzji odwołanie, w ustawowym terminie złożyła Calcium Sp. z o.o. z siedzibą w Korytnicy reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Pana ██████████ zaskarżając naruszenie:

- 1) art. 10 § 1 k.p.a. poprzez brak wyznaczenia Spółce terminu do wypowiedzenia się co do zebranych przez organ pierwszej instancji materiałów i dowodów przed wydaniem decyzji;
- 2) art. 155 k.p.a., poprzez wadliwe nieuwzględnienie, że słuszny interes strony (Spółki) jest wystarczającą przesłanką do zmiany decyzji ostatecznej, przez co (rzekomy) brak interesu społecznego nie jest wystarczającym powodem do odmowy zmiany decyzji ostatecznej w tej sprawie, a ponadto błędne uznanie, że art. 155 k.p.a. nie może być zastosowany do zmiany decyzji środowiskowej;
- 3) art. 107 § 3 k.p.a., przez wadliwe uzasadnienie decyzji, które nie odnosi się do kwestii istnienia słusznego interesu strony (Spółki) jako (wystarczającej) podstawy do zmiany decyzji ostatecznej oraz treści przepisu szczególnego nakazującego stosować art. 155 k.p.a. do zmiany decyzji środowiskowej;
- 4) art. 28 k.p.a. poprzez wadliwe przyjęcie, że Świętokrzyski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Kielcach może być stroną w postępowaniu, podczas gdy jest to organ administracji, który nie posiada własnego interesu prawnego.

W konsekwencji odwołująca Spółka wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia oraz o doręczenie pism w sprawie drogą elektroniczną na wskazany adres elektroniczny.

W dalszej części odwołania skarżąca Spółka wskazała, że zaskarżona decyzja została wydana w dniu 6 lutego 2026 r. oraz umieszczona na ePUAP, skąd pełnomocnik Spółki pobrał ją w dniu 9 lutego 2026 roku. Zdaniem odwołującej Spółki, sposób postępowania organu pierwszej instancji z doręczeniem decyzji jest dyskusyjny. Po pierwsze - wątpliwe jest stosowanie przez ten organ ePUAP po dniu 31 grudnia 2025 r., w sytuacji ustawowego nakazu stosowania e-doręczeń. Po drugie - jeśli nawet organ pierwszej instancji chciał doręczyć przez ePUAP, to powinien uczynić to poprawnie, tj. z UPO itd. Z ostrożności procesowej pełnomocnik Spółki złożył odwołanie w terminie 14 dni od daty wydania zaskarżonej decyzji, jednakże podnosi, że postępowanie organu pierwszej instancji jest także w tej kwestii rażąco wadliwe. W uzasadnieniu odwołania strona szczegółowo przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Dokonując na podstawie art. 138 k.p.a. prawnej i merytorycznej oceny zasadności podjętego rozstrzygnięcia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach, po dokonaniu analizy całości akt zważyło, co następuje:

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze uznało, że odwołanie zostało złożone skutecznie w ustawowym terminie, z uwagi na nieprawidłowe doręczenie skarżonej decyzji przez organ pierwszej instancji poprzez e-PUAP. Zgodnie z aktualnymi przepisami ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r., poz. 3) korespondencja, w tym decyzje administracyjne, doręczane są za pośrednictwem publicznej usługi doręczenia elektronicznego (PURDE). System ten jest prawnym odpowiednikiem listu poleconego za zwrotnym poświadczeniem odbioru, zapewniając pełne bezpieczeństwo i oficjalne datowanie wpływu dokumentów.

Jak wynika z akt, w przedmiotowej sprawie wnioskiem z dnia 23 października 2024 r. Calcium Sp. z o.o. z siedzibą w Korytnicy zwróciła się o „wydanie zmiany zapisów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 7 września 2011 r. znak: BII.7624.7.2010.2011 w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploracji i przeróbce kopaliny ze złoża wapieni jurajskich „ANNA” oraz budowy linii przerobu kamienia wapiennego i surowców towarzyszących na terenie działek o nr ewid.

471/6, 471/3, 74/1, 471/5 położonych w miejscowości Śródborze, gm. Ożarów. Do wniosku załączono m.in. kartę informacyjną przedsięwzięcia zawierającą analizę: uciążliwości dla powietrza z terenu objętego inwestycją, emisji hałasu, przyrodniczo- krajobrazową.

Inwestor wskazał, że zakres zmiany wiąże się: ze zmianą procesu produkcji kruszyw (docelowo dwa mobilne zestawy krusząco- sortujące) oraz kontynuacją prowadzonej działalności w zakresie wydobywania.

Inwestor wskazał, że zmiana decyzji nie wiąże się: ze zmianą granic obszaru i terenu górniczego (zostają takie same jak w warunkach określonych w dotychczasowej koncesji), zwiększeniem wydobywania.

Z powyższego wynika, że zaproponowana zmiana wiąże się ze zmianą procesu produkcji kruszywa poprzez wprowadzenie drugiego zestawu krusząco- sortującego.

Jak wynika z przedłożonej do akt sprawy w decyzji z dnia 7 września 2011 r. znak: BII.7624.7.2010.2011 określono w niej warunki środowiskowe dla jednego zestawu krusząco- sortującego, co w niniejszej sprawie istotne znaczenie.

Badając sprawę w trybie odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdza, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie, gdyż rozstrzygając sprawę w trybie art. 155 k.p.a. w zw. z art. 87 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz. U. z 2026 r. poz. 670, dalej zwana uoos), organ pierwszej instancji naruszył przepisy prawa w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Zgodnie z art. 87 uoos przepisy niniejszego działu (działu III) oraz działu VI stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 155 k.p.a. decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio.

Jak wynika z akt sprawy po wpływie wniosku organ pierwszej instancji wystąpił do organów opiniujących o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby, co do zakresu i obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przesyłając Kartę informacyjną przedsięwzięcia, kopię mapy zasadniczej.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyraził opinię z dnia 3 czerwca 2025 r. (data wpływu 6 czerwca 2025 r.) znak: WR.ZZŚ.4901.180.2025.AN, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego w/w przedsięwzięcia, jako organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.- Prawo wodne. Ponadto organ wskazał warunki i wymagania, jakie powinny być określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego w piśmie z dnia 6 czerwca 2025 r. znak: RKŚ-VI.7220.13.2025 wyraził stanowisko, że niniejsze przedsięwzięcie nie zostało wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169), wobec powyższego nie jest właściwy do wyrażenia opinii w tej sprawie.

Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w Opatowie nie zajął stanowiska w

przedmiotowej sprawie z zakresu ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach (dalej zwana RDOŚ) w piśmie znak: WOO-II.4220.281.2025.MW.2 z dnia 13 sierpnia 2025 r. wskazał, że stwierdzono rozbieżności przedstawione we wniosku Calcium sp. z o.o. i konieczne jest skorygowanie przez Spółkę wniosku z dnia 23 października 2024 r. celem jednoznacznego określenia przedmiotu wniosku Spółki i ustalenie przez Burmistrza Ożarowa trybu prowadzonego postępowania (na podstawie art. 87 lub art. 71 uooś). Nadto RDOŚ wskazał, że w analizowanej sprawie nie mają zastosowania przepisy art. 72 ust. 4 i ust. 4 b uooś. W przypadku decyzji Burmistrza Ożarowa z dnia 7 września 2011 r. wskazany przepisami prawa termin już upłynął, nie będzie więc ona mogła zostać załączona do wniosku o zmianę koncesji. Jednocześnie zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie wydłuża terminu jej używalności, choć może być przeprowadzona również po upływie tego okresu. W dalszej części pisma w/w organ wskazał, że decyzja z dnia 7 września 2011 r. oraz wniosek z dnia 23 października 2024 r. odnoszą się do dwóch różnych pod kątem kwalifikacji przedsięwzięć, dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagany. W przypadku w/w decyzji jest to nowe przedsięwzięcie. Natomiast wniosek z dnia 23 października 2024 r. wskazuje na rozbudowę, przebudowę lub montaż przedsięwzięcia już zrealizowanego, a więc jest to inne przedsięwzięcie względem wskazanego w decyzji z dnia 7 września 2011 r. i wymaga uzyskania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. RDOŚ wezwał do przedłożenia stosownych wyjaśnień i podał, że sprawa zostanie rozpatrzona w terminie 14 dni po wpływie kompletnego uzupełnienia w w/w zakresie. Stanowisko RDOŚ zostało przesłane do inwestora.

W dalszej kolejności organ pierwszej instancji wydał obecnie zaskarżoną decyzję o odmowie zmiany decyzji Burmistrza Ożarowa z dnia 7 września 2011 r., znak: BII.7624.7.2010.2011 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploracji i przeróbce kopaliny ze złoża wapieni jurajskich „ANNA” oraz budowy linii przerobu kamienia wapiennego i surowców towarzyszących na terenie działek o nr ewid. 471/6, 471/3, 74/1, 471/5 położonych w miejscowości Śródborze, gm. Ożarów, wskazując, że planowanej inwestycji sprzeciwia się lokalna społeczność. Nie ma wśród niej akceptacji społecznej dla przedmiotowego przedsięwzięcia wnioskodawcy, a tym samym nie została spełniona przesłanka przemawiania za zmianą decyzji interesu społecznego.

Badając sprawę w trybie odwoławczym stwierdzić należy, że organ wydał zaskarżoną decyzję przedwcześnie bez uzyskania obligatoryjnie wymaganej prawem opinii RDOŚ. Burmistrz Ożarowa wskazał w decyzji, że pomimo upływu terminu RDOŚ nie wydał opinii.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że art. 64 ust. 4 uooś wskazuje termin, w jakim organy współdziałające powinny wypowiedzieć się co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Termin ten – jako wyznaczony dla organu administracji bez określenia następstw prawnych jego przekroczenia – ma jedynie charakter instrukcyjny, a jego przekroczenie upoważnia (mimo że samo postanowienie wyrażające opinię nie będzie zaskarżalne w administracyjnym toku instancji) do wniesienia – przez podmiot mający w tym interes prawny – ponaglenia.

Podkreślić należy, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych „Wprawdzie opinia, o której mowa w art. 64 ust. 1 uooś jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, to jednak z woli ustawodawcy stanowi obligatoryjny element procedury zmierzającej do stwierdzenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i stanowisko wskazanych w tym przepisie wyspecjalizowanych organów współdziałających nie może zostać pominięte” (wyrok WSA w Gdańsku z dnia 2 stycznia 2020 r., sygn. akt II SA/Gd 698/19).

W związku z tym organ pierwszej instancji winien dążyć bezwzględnie do uzyskania opinii RDOŚ, aby móc zakończyć postępowanie wydaniem decyzji rozstrzygającej sprawę.

Dopiero bowiem po zgromadzeniu całości materiału dowodowego, organ pierwszej instancji może wydać decyzję kończącą sprawę i oceniać w niej spełnienie łącznie przesłanek z art. 155 k.p.a. w zw. z art. 87 uooś.

Podkreślić bowiem należy, że w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do tego, kiedy występuje konieczność ponownego przeprowadzania postępowania wyjaśniającego oraz jaki jest zakres udziału społeczeństwa (jeżeli jest on wymagany) i współdziałania pomiędzy organami w związku ze zmianami w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w art. 87 ustawy określono, że przepisy działu poświęconego wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się również do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie dokonał oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym przede wszystkim przedłożonej do akt sprawy Karty informacyjnej przedsięwzięcia pod względem spełnienia przesłanek z art. 62a uooś oraz uzyskanych stanowisk organów opiniujących.

Podkreślić należy, że przy ponownym badaniu sprawy organ pierwszej instancji będzie miał na względzie, że zasadnicza różnica między decyzją środowiskową a decyzją o jej zmianie sprowadza się do przedmiotu postępowania, który w sprawie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie ograniczony do tego co jest zmieniane w zakresie lub sposobie realizacji przedsięwzięcia i wpływu tych zmian na całość oddziaływań generowanych przez przedsięwzięcie, a nie całość przedsięwzięcia” (wyrok WSA w Łodzi z dnia 4 października 2019 r., sygn. akt II SA/Łd458/19). W związku z tym zakres przedmiotu postępowania w kwestii zmiany decyzji określającej uwarunkowania środowiskowe jest ograniczony, a organom administracji nie wolno go przekraczać. Nadto wiążący w sprawie jest wniosek i organ pierwszej instancji winien dążyć do załatwienia sprawy w sposób zgodny z prawem.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji w sposób istotny naruszył art. 87 uooś w zw. z art. 155 k.p.a. w zw. z art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a.

Podkreślić należy, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego zawartym m.in. w wyroku z dnia 21 kwietnia 2026 r. sygn. akt III OSK 1338/24, art. 87 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stanowi, że w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepis art. 155 k.p.a. stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Niewątpliwie norma z art. 155 k.p.a., odpowiednio stosowana, pełni w procedurze zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach funkcję analogiczną, jak w swoim macierzystym zakresie regulacji. Stanowi ona bowiem procesową podstawę zmiany lub uchylecia każdej decyzji administracyjnej. Skoro w modelu postępowania nadzwyczajnego na podstawie art. 155 k.p.a. jego przedmiotem nie jest merytoryczne rozpoznanie sprawy, lecz przeprowadzenie weryfikacji wydanej już decyzji ostatecznej z jednego punktu widzenia, a mianowicie, czy za zmianą (uchyleniem) przemawia interes społeczny lub słuszny interes strony, to przeniesiona do drugiego zakresu odniesienia, norma art. 155 k.p.a. nie może ani rozszerzyć, ani zawęzić swojego zasięgu. Odpowiednie stosowanie art. 155 k.p.a. w odniesieniu do zmiany ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zostanie zatem zachowane tylko pod warunkiem, że będzie w pełni respektować normatywne przesłanki określone w art. 155 k.p.a. Upatrywanie bowiem w normie art. 155 k.p.a. podstaw do szerszego lub węższego

stosowania, w drugim zakresie odniesienia, pośrednio zaprzeczałoby racjonalności ustawodawcy w posługiwaniu się techniką legislacyjną odesłania. Ponieważ ustawodawca w art. 87 u.o.o.ś. ograniczył zakres jego obowiązywania tylko do konieczności uzyskiwania zgody na zmianę decyzji innych niż strona, która złożyła wniosek o wydanie takiej decyzji, lub podmiot, na którego została przeniesiona taka decyzja, stron uczestniczących, to w pozostałym zakresie art. 155 k.p.a. znajduje w pełni zastosowanie. Analiza normatywna zakresu odesłania w art. 87 u.o.o.ś, z zastrzeżeniem odpowiedniego stosowania art. 155 k.p.a., prowadzi do konstatacji, że w przypadku zmiany ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przepis art. 155 k.p.a. powinien być stosowany wprost, bez żadnych modyfikacji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania to wyjaśnić należy, że zasadnie w odwołaniu pełnomocnik Spółki wskazał, że wbrew twierdzeniom zawartym w zaskarżonej decyzji możliwa jest zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z uwagi na brzmienie przepisu art. 87 u.o.o.ś, który modyfikuje przesłanki zmiany decyzji z art. 155 k.p.a. wskazując na konieczność uzyskania zgody na zmianę decyzji tylko inwestora przy zachowaniu wymogów z Działu V Oceny Oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000. W związku z tym ten zarzut odwołania podlega uwzględnieniu.

Jeśli natomiast chodzi o kwestię dopuszczenia na prawach strony w niniejszym postępowaniu Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach do niniejszego postępowania, to wskazać należy, że Burmistrz Ożarowa uzasadnił to przepisem art. 95 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292) oraz okolicznościami faktycznymi, a mianowicie, że toczące się postępowanie dotyczy terenu znajdującego się w granicach obszaru objętego postępowaniem wszczętym przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach tj. o wpis do rejestru zabytków nieruchomości województwa świętokrzyskiego zabytku: Region górniczo- osadniczy eksploatacji, obróbki i przetwórstwa kopalin nad rzeką Kamienną. Burmistrz Ożarowa umotywował również dopuszczenie w/w organu do niniejszego postępowania na prawach strony faktem, że inwestycja znajduje się w strefie buforowej, stanowiącej otoczenie dobra dziedzictwa kulturowego wpisanego na Listę światowego dziedzictwa UNESCO „Krzemionkowskiego Regionu Pradziejowego Górnictwa Krzemienia Pasiastego”. Z tego względu dopuszczenie w/w organu do niniejszego postępowania było zasadne.

Nawiązując natomiast do zarzutu odwołania w zakresie braku uwzględnienia w przedmiotowej sprawie słusznego interesu inwestora, to wyjaśnić należy, że "interes społeczny oraz słuszny interes strony stanowią klauzule generalne z dominującym znaczeniem kryterium słuszności. Oba wymienione interesy zostały wymienione w ramach alternatywy, ale należy opowiedzieć się za ich koniunkcją, uzależniając istnienie słusznego interesu strony od jego zgodności z interesem społecznym." (P. Przybysz, Komentarz do art. 154, Przybysz Piotr Marek, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany, Lex/el/2026). Kategoria interesu społecznego jest pojęciem dynamicznym, stopniowalnym i zmiennym w czasie. Skoro pojęcie to nie zostało ustawowo zdefiniowane, to należy je każdorazowo rozpatrywać na tle konkretnej sprawy i treść nadaje mu organ orzekający.

Zastosowanie zatem art. 155 k.p.a. wymaga, by przepis szczególny nie stał na przeszkodzie uchyleniu bądź zmianie decyzji oraz by przemawiał za jej uchyleniem lub zmianą co najmniej jeden ze wskazanych interesów, zaś drugi się temu nie sprzeciwiał.

Z uwagi na fakt, że sprawa wymaga ponownej analizy, w tym uzyskania stanowiska RDOŚ, oceny wydanych w sprawie opinii, przanalizowania kompletności Karty informacyjnej przedsięwzięcia, co winno zostać odzwierciedlone w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, zaskarżona decyzja podlega uchyleniu, a sprawa zostaje przekazana do

ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji. Zakres koniecznego do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego wyklucza w niniejszej sprawie możliwość zastosowania art. 136 k.p.a.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę, Samorządowe Kolegium Odwoławcze orzeka jak w osnowie.

Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli strona uzna, że decyzja ta narusza prawo, może wnieść sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, 25-516 Kielce, Al. IX Wieków 3, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

W przypadku wniesienia sprzeciwu, od sprzeciwu należy uiścić wpis stały w kwocie 100,00 zł. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych.

Strona może zwrócić się do Sądu z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek składa się na urzędowym formularzu, które udostępnione są nieodpłatnie w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Wzory urzędowych formularzy udostępnione są ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Jeżeli wniosek o przyznanie prawa pomocy nie został złożony przez stronę na urzędowym formularzu, Sąd przesyła stronie formularz w celu jego wypełnienia.

Dokument wydany w postaci elektronicznej i opatrzony kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi składu orzekającego.

Otrzymują: Burmistrz Ożarowa i strony wg odrębnego wykazu.

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach informuje, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:

Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach z siedzibą Al. IX Wieków Kielce 3, 25-516 Kielce.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kom-pro.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

- Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- Art. 9 ust.1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych